

**MEHMET SOLAK**

## **GİDERDİM**

*“o da gitti gibi gitme sen  
gitmesen, bırakmasan kendini seferî rüyalarda  
yazdan kalma lâcivert dokunuşlarla  
cengâver süvarilerle başbaşa içinde  
dingin yalnızlıklardan uzak*

O da gitti, gibi gittim seni bırakarak seferî akşamlarda; nice yazdan kalma dokunuşlarla...  
Cengâver süvarilerle yarışarak içimde.  
Hep vuruşarak anılarımla, hep özleyerek seni.  
Hep yalnızlığa: “Yalnızlığım, yapayalnızlığım, yalpalayan yalnızlığım” a...

*gitme. sarı yalnızlığı bilirsin sen  
yalnızlık da seni kâlûbelâdan beri  
kime kokar gidersen içindeki karanfil  
kimi yakar hançerinde boğulan söz/cük/ler  
nemli balkonlara çöreklenmiş geceyi mi  
o kızargın yanaklarıyla toprağa öpülen  
öpüldükçe doğuran başakları mı yoksa*

Gittim, sarı yalnızlığı bırakarak sana, yüklenerek sırtıma. Soldu içindeki karanfil. Boğuldu hançeremde söz/cük/lerimiz. Nemli balkonlara taşındım serin odalardan; kuru akşamlardan ıslak gecelere. O kızargın yanaklarıma hasret kaldı ikinci poyrazı. Hasret kaldım öpüldükçe doğuran başaklara.

*bir faydası olur mu desem ki gitme/sen  
gitmese seninle dondurulmuş heveslerimiz  
gammaz duruşumuz fettan sesimiz  
o koyu sabıkalı gölgemiz*

*olmaz bilirim gideceksin  
sana yer yok bu yılışık fotoğrafta  
herkesin bir masalı var  
karsız kafdağı safran göğü burada  
git. tasalanma sen. uğurlar olsun  
el salları su dökeriz ardından  
geçmişçi çapak geleceği balçık  
biz salaş şehirliler”*

Desen ki, gitme; yine de giderdim, sabıkalı gölgemi alıp yanıma. Cebimde fotoğraflar,  
ardımdan sallanan ellerle...  
Giderdim, akıp giden su gibi...